

[Undervisningsministeren.]
 jeg ret udførligt — ærede Medlemmer vil kunne finde det i Folketingstidende Sp. 1238—39 —, og jeg sluttede mine Udtalelser med at sige, at ogsaa jeg mente, at den nuværende Form er utilfredsstillende, og derfor sagde jeg:

„Jeg mener, at vi i vort Land med vort stærkt begrænsede Bogmarked maa have Forfatterunderstøttelser, og jeg mener, at de bør være saa rundelige, som de statsfinansielle Forhold paa nogen Maade tillader det. Om Formen for deres Uddeling er jeg særdeles villig til at forhandle med det ærede Finansudvalg. Jeg har Materialet i Orden, alt det Materiale, som et Udvalg kunde skaffe. Hvorfor saa nedsette et Udvalg?“ — det var den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Julin havde nævnt, og som min ærede Forgænger var gaaet ind paa i Slutningen af sidste Rigsdagssamling — „jeg er rede til en direkte Forhandling med Finansudvalget om dette Spørgsmaal, naar det maatte ønskes.“

Derfor sendte jeg ogsaa Finansudvalget en væsentlig Del af dette Materiale — det, som der nu blev hentydet til, og som findes som Bilag, nemlig den historiske Redegørelse for Forfatterunderstøttelserne, fra vi begyndte paa dem i Midten af Halvfjerdserne og indtil Dato, men jeg har ikke faaet nogen Opfordring fra Finansudvalget til at møde til en saadan Forhandling, og det er altsaa ikke min Skyld, at det ikke er sket i denne Vinter. Da jeg forleden Dag var til Samraad med Finansudvalget, berørte jeg Spørgsmaalet, idet jeg bad om, at man vilde følge mine Forslag i dette Aar, da vi ikke havde faaet denne Forhandling, og jeg tillod mig — ganske kort unægtelig, men jeg tillod mig det dog — at skitsere, hvorledes jeg kunde tænke mig en Ordning. Jeg erkender, at det Censurudvalg, eller hvad man skal kalde det 3-Mandsudvalg, som vi har haft siden 1922, de 3 Universitetsprofessorer, som afgiver deres Erklæring, ikke er tilfredsstillende. Jeg ønsker ogsaa selv en anden Ordning, og jeg skitserede altsaa, hvordan jeg kunde tænke mig den. Det er altsaa ikke min Skyld, jeg har intet Ansvar for, at vi ikke i indeværende Vinter har faaet en saadan Forhandling eller er naaet til et Resultat, men efter de mange Udtalelser,

der er faldet, dels fra ærede Medlemmer af Finansudvalget og dels fra andre, er det klart, at Spørgsmaalet er blevet i høj Grad brændende, og derfor venter jeg, at en Forhandling næste Aar vil føre til et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev nævnte den Tanke, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Julin var inde paa i Efteraaret, og som min Forgænger var gaaet ind paa i Fjor Foraar, om Nedsættelsen af et Udvalg. Som jeg sagde, da Sagen var til første Behandling i Efteraaret, kan jeg ikke rigtig se, at det er nødvendigt at faa et saadant Udvalg. Jeg er ikke bange for Nævn, Kommissioner og Udvalg, men som jeg ogsaa sagde den Gang: ellers er man jo i de Partier ret angst derfor. Jeg kan godt tænke mig, at en god Kommission kan være et nødvendigt Led i det parlamentariske System, vi kender det fra England og ogsaa herhjemme fra, men i dette Tilfælde kan jeg ikke se, det er nødvendigt. Hvad skal vi med et nyt Udvalg her? Sagen er saa ligetil, saa let overskuelig; jeg har alt Materialet, som jeg allerede i Efteraaret sagde jeg havde, og en væsentlig Del deraf, nemlig den historiske Redegørelse, har Finansudvalget faaet, saa det drejer sig egentlig kun om, hvad man vil. At have et Udvalg siddende i Sommer til at drøfte Sagen er ganske overflødig, men er der et Flertal, der endelig vil have et saadant Udvalg, skal jeg ikke modsætte mig det, hvis jeg faar klar og tydelig Besked derom, men jeg kan ikke se, det er nødvendigt. Jeg har, som sagt, været rede til Forhandling hele Vinteren, og det er ikke min Skyld, at det ikke er blevet til noget, men nu glæder jeg mig til, at vi kan faa en saadan til Efteraaret, saaledes at vi, naar vi næste Gang staar ved Forfatterunderstøttelserne, kan have et godt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev kom ind paa Bibliotekerne, og der vil jo ved en anden Lejlighed blive Adgang til at komme nærmere ind derpaa. Det ærede Medlem ønskede Bibliotekernes Regnskaber offentliggjort, og jeg skal gerne tage det Spørgsmaal op til Overvejelse — maaske vilde det være naturligt at forhandle med Biblioteksraadet derom.

Fraenkel: Det var egentlig min Hensigt kun med nogle ganske faa Ord at give min Tilslutning til de Udtalelser, der faldt